

Élő Víz

Ha te kérnéd őt, ő élő vizet adna neked. (Jn 4,10)

2014. április 13.
Virágvasárnap

Messiási bevonulás

A virágvasárnapi szentmise sajátos sága, hogy a szertartás ünnepélyes bevonulással és körmenettel kezdődik templomainkban.

Ennek során történik a barkaágak megáldása és ekkor olvassuk fel Jézus jeruzsálemi bevonulását (vö. Mt 21,1-11). Ezt követően az igeliturgiában az evangélium helyén Jézus szenvedéstörténete (passió) hangzik el énekelt vagy olvasott formában (vö. Mt 26,14 – 27,66).

Mai elmélkedésünk témája legyen a jeruzsálemi bevonulás. A zsidó szokásoknak megfelelően Jézus minden esztendőben legalább egy alkalommal elzarándokolt Jeruzsálembe, hogy részt vegyen az ünnepen. Egy ilyen zárándoklaton vett részt például 12 éves korában, amikor az ünnep után a városban maradt, Mária és József napokig aggódva keresték, amíg meg nem találták a templomban az írástudók és tanítók között (vö. Lk 2,41-52). Nyilvános működése alatt többször is megje-

lenik a jeruzsálemi templomban, tanítja a népet és kiűzi a kereskedőket a szent helyről. Nem először érkezik tehát a városba, de mostani érkezése más, mint a korábbiak, hiszen ő tudja, hogy ez az utolsó bevonulása, kifelé már úgy jön, hogy keresztjét hordozza.

A város közelében található Olajfák hegyénél megbízza két tanítványát, hogy a szomszédos faluból hozzanak számára egy szamarat, majd arra felülve érkezik a városba. E jelképes cselekedetet Máté evangélista szükségesnek tartja megmagyarázni, s benne a prófétai jövendölések beteljesedését látja, amelyek a Messiás eljövételére vonatkoznak. Ezért idézi Izajás és Zakariás prófétákat, akik így jövendöltek: „Mondjátok meg Sion lányának: Íme, a királyod érkezik hozzád, szelíden, szamárháton ülve, egy teherhordó állat csikóján” (Mt 21,5).

Az emberek felismerik a messiási idők jelét, s Jézust királyoknak kijáró tisztelettel fogadják, faágakkal integetnek, ruháikat terítik elé a föld porába és Dávid fiaként, azaz Messiásként köszöntik őt.

Utolsó út

Jézus nem törődött a nép éljenzésével. Az ő fejében már más gondolatok jártak.

Sem az éljenző néptömeg, sem Jézus tanítványai nem tudhatták akkor még, amit az Úr már tudott: ez az út számára a halálba vezet. És ő tudatosan vállalta ezt az utat. Korábban három alkalommal is beszélt tanítványainak és apostolainak arról, hogy Jeruzsálemben szenvedés és halál várja, de ők nem is sejtik, hogy mindez most fog bekövetkezni. Jézus viszont tudta, hogy küldetése hamarosan befejeződik, és nem menekülhet el attól a végső feladattól, amit az Atya bízott rá, hiszen ez lesz az Atyának való engedelmség végső jele az ő részéről.

Az eseményeket látszólag az emberi szándékok, a rosszindulat, a harag, a gyűlölet irányítják, de mindezek mögött észrevehető Isten akarata, aki élete feláldozását kéri Fiától.

A kereszt előtt

Urunk, Jézus! Te mindannyiunkat arra hívsz, hogy legyünk veled életed utolsó napjaiban, óráiban, legyünk veled a szenvedésben.

Nem csupán szemlélői szeretnénk lenni az eseményeknek, hanem csatlakozunk hozzád. Szereteted elfogadását akarjuk kifejezni azzal, hogy leülünk melléd az utolsó vacsora asztalához.

Szeretetünket akarjuk kifejezni, amikor nagypénteken a szent kereszt előtt leborulunk. Szereteted győzelmének akarunk örvendezni, amikor virasztva várjuk a feltámadás hajnalát.

Virágvasárnap

Iz 50,4-7
Fil 2,6-11
Mt 26,14-27,66

Nagyhétfő

Iz 42,1-7
Jn 12,1-11

Nagykedd

Iz 49,1-6
Jn 13,21-33.36-38

Nagyszerda

Iz 50,4-9a
Mt 26,14-25

Nagycsütörtök

Kiv 12,1-8.11-14
1Kor 11,23-26
Jn 13,1-15

Nagypéntek

Iz 52,13-53,12
Zsid 4,14-16; 5,7-9
Jn 18,1-19,42

Nagyszombat

Ter 1,1-2,2
Kiv 14,15-15,1
Róm 6,3-11
Mt 28,1-10

Húsvétvasárnap

ApCsel 10,34a.37-43
Kol 3,1-4
Jn 20,1-9